

Dosarul nr. 3ra-913/17

Instanța de fond: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău – V. Chisilița

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – M. Guzun, I. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

30 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Svetlana Filincova,
Luiza Gafton, Maria Ghervas,

examinând admisibilitatea recursului, declarat de către Instituția Publică „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova” în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Iulia Șchiopu împotriva Instituției Publice „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova”, intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la obligarea achitării contribuțiilor de asigurări sociale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de avocatul Ina Pucas în interesele Iuliei Șchiopu, s-a casat integral hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 21 octombrie 2016 și s-a emis o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

C O N S T A T Ă :

La 26 mai 2016 Iulia Șchiopu a depus cerere de chemare în judecată împotriva IP „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova” (MOLDAC), intervenient accesoriu Casa Națională de Asigurări Sociale cu privire la obligarea achitării contribuțiilor de asigurări sociale pentru perioada 10 februarie 2004-17 aprilie 2005 și repararea prejudiciului moral în mărime de 5 000 lei (f.d.4-7).

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, în perioada 04 ianuarie 1999 - 18 mai 2005 a activat în cadrul Centrului de Acreditare și Atestare, reorganizat în IP „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova”. La 10 februarie 2004 a fost eliberată din funcția de expert auditor, prin ordinul nr. 06 din 09 februarie 2004. Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 martie 2005 a fost restabilită în funcția anterioară ocupată și s-a încasat din contul pârâtului salariul mediu pentru absența forțată de la serviciu pentru perioada 10 februarie 2004 - 29 martie 2005, în sumă totală de 25 971 lei. Decizia a fost

menținută de Curtea Supremă de Justiție la data de 14 septembrie 2005. Hotărârea judecătorească a fost executată forțat de executorul judecătoresc, care prin dispoziția nr. 60 din 05 mai 2005 a încasat de la debitor suma de 26 698 lei. Reclamata menționează că, prin ordinul nr. 16p din 17 mai 2005 i-a fost admisă cererea de demisie, astfel, la data de 18 mai 2005 a fost eliberată din funcția ocupată. La 21 august 2015 s-a adresat la Casa Teritorială de Asigurări Sociale cu cerere de stabilire, calculare și achitare a pensiei pentru limită de vârstă. După stabilirea pensiei, a constatat, că în stagiul de muncă nu a fost inclusă perioada de la 10 februarie 2004 până la 29 martie 2005, fiindcă în baza de date CNAS lipsește informația privind achitarea salariului și contribuțiilor sociale pentru perioada absenței forțate de la serviciu, 10 februarie 2004 - 29 martie 2005, deși angajatorul avea obligația de a calcula și transfera contribuția în fondul social inclusiv din salariul încasat forțat. La 14 aprilie 2016 a expediat pârâtului cererea prealabilă, recepționată la 18 aprilie 2016, prin care a solicitat achitarea contribuțiilor de asigurări sociale pentru perioada 10 februarie 2004 - 29 martie 2005. Prin răspunsul nr. 24/388-DE-6/2 din 29 aprilie 2016 cererea prealabilă a fost respinsă din motivul omiterii termenului de prescripție de 3 ani, nefiind examinată în fond. Consideră răspunsul ilegal, deoarece i se încalcă dreptul garantat de stat la asigurare socială, fiindu-i cauzat un prejudiciu material și moral. Despre faptul că pârâtul nu a achitat contribuțiile în fondul social în perioada absenței ei forțate de la muncă a aflat abia când i s-a stabilit și calculat pensia pentru limita de vârstă. Achitarea acestor plăți este obligațiunea legală a angajatorului. Prin urmare, nu putea să cunoască despre lipsa efectuării acestor plăți. IP „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova” (MOLDAC) este o instituție publică și respectiv cade sub incidența Legii contenciosului administrativ. Cererea prealabilă a fost înaintată în termenul stabilit de 30 zile, fără omiterea termenului de prescripție. Reclamanta susține că, în rezultatul acțiunilor ilegale ale pârâtului, i s-a cauzat un prejudiciu moral în sumă de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 octombrie 2016 a fost respinsă cererea de chemare în judecată depusă de Iulia Șchiopu, ca depusă cu încălcarea termenului de prescripție (f.d. 87, 91-95).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017 s-a admis apelul declarat de către avocatul Ina Pucas în interesele Iuliei Șchiopu. S-a casat integral hotărârea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 21 octombrie 2016, emițând o nouă hotărâre prin care s-a admis parțial acțiunea, s-a obligat IP „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova” să achite contribuțiile de asigurări sociale pentru Iulia Șchiopu, pentru perioada 10 februarie 2004 -17 aprilie 2005, s-a respins cerința Iuliei Șchiopu privind încasarea de la IP „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova” a sumei de 5000 lei, cu titlul de prejudiciu moral, ca neîntemeiată (f.d. 118, 119-126).

La 25 mai 2017 IP „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, solicitând casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond (f.d. 130-132).

În motivarea cererii de recurs recurenta a invocat că instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și în acest sens a aplicat eronat normele de drept material și a admis o acțiune tardivă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1), (2) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 04 aprilie 2017, expedită părților prin intermediul oficiului poștal la data de 10 aprilie 2017, confirmare despre recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsește (f.d.128).

Recursul, depus la data de 25 mai 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către IP „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că IP „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova” indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a II - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea lucrurilor pe când în recursul declarat de către recurentei asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de IP „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin.2, 433 lit. a), 440 alin.1 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Instituția Publică „Centrul Național de Acreditare din Republica Moldova”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecători

Luiza Gafton

Maria Ghervas